YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2008 *

Asiassa C-375/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 13.7.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.8.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Staatssecretaris van Financiën

vastaan

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris ja C. Toader (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.5.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, edustajanaan advocaat H. de Bie,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels, C. ten Dam ja M. Mol,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään K. Georgiadis, Z. Chatzipavlou ja I. Pouli,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Albenzio,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Patakia, avustajanaan advocaat F. Tuytschaever,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.9.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä riisipaperin tuonnissa sovellettavaa tariffinimikettä ja tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 27.6.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1196/97 (EYVL L 170, s. 13; jäljempänä luokitteluasetus) mahdollista pätemättömyyttä ja toisaalta sellaiselle kansalliselle tuomioistuimelle kuuluvia toimivaltuuksia, jonka käsiteltävänä on kanne päätöksestä, joka koskee tuontitullien kantamista jälkitullauksin, silloin, kun Euroopan yhteisöjen komissio on jo tehnyt kyseessä olevista tuontitoimenpiteistä tiettyjä tosiseikkoja koskevia arviointeja tai oikeudellisia arviointeja.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa valittajana on Staatssecretaris van Financiën ja valittajan vastapuolena Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (jäljempänä H & S) ja joka koskee riisilevyjen, joista käytetään myös nimitystä ”riisipaperi”, tariffiluokittelua.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön oikeus

Riisipaperin tulliluokittelua koskeva säännöstö

3 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) otettiin käyttöön

kattava nimikkeistö niitä tavaroita varten, joita tuodaan Euroopan yhteisöön tai viedään Euroopan yhteisöstä (jäljempänä yhdistetty nimikkeistö). Tämä nimikkeistö sisältyy kyseisen asetuksen liitteeseen I.

4 Yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 13.8.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1624/97 (EYVL L 224, s. 16), alanimikkeet 1901 90 99 ja 1905 90 20 voivat tulla sovellettaviksi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

5 Yhdistetyn nimikkeistön nimikkeiden 1901 ja 1905 sekä vastaavien alanimikkeiden suomenkielisessä toisinnossa mainitaan seuraavaa:

”1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota – –; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota – –:
– –	
1901 90 99	– – – muut:
– –	
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
– –	
1905 90	– muut:

– –	
1905 90 20	– – ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet.”

6 Yhdistetyn nimikkeistön hollanninkielisessä toisinnossa kuvaillaan nimike 1905 ja vastaavat alanimikkeet seuraavalla tavalla:

”1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:
– –	
1905 90	– andere:
– –	
1905 90 20	– – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.”

7 Varmistaakseen yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen yhteisössä komissio voi asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohdan nojalla antaa asetuksia tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön.

8 Luokitteluasetuksen liitteen mukaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 kuuluvat ”elintarvikevalmisteet kuivina, läpinäkyvinä, erikokoisina levyinä, jotka on valmistettu riisijauhoista, suolasta ja vedestä”. Kyseisessä liitteessä on myös täsmennetty, että ”levyt upotetaan veteen, – – jonka jälkeen niitä tavallisesti käytetään ’kääreinä’ kevätrullissa ja niiden kaltaisissa tuotteissa”.

9 Brysselissä 14.6.1983 allekirjoitettu kansainvälinen yleissopimus harmonisoidusta tavarankuvaus- ja -koodausjärjestelmästä (jäljempänä harmonoitu järjestelmä) ja sen muuttamisesta 24.6.1986 allekirjoitettu pöytäkirja (jäljempänä harmonoidusta järjestelmästä tehty yleissopimus) hyväksyttiin Euroopan talousyhteisön puolesta 7.4.1987 tehdyllä neuvoston päätöksellä 87/369/ETY (EYVL L 198, s. 1).

10 Harmonoidusta järjestelmästä tehdyn yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen mukaan sopimuspuoli sitoutuu siihen, että sen tullitariffi- ja tilastonimikkeistöt ovat harmonoidun järjestelmän mukaisia, että se käyttää kaikkia harmonoidun järjestelmän nimikkeitä ja alanimikkeitä mitään lisäämättä tai muuttamatta niihin liittyvine numerokoodeineen ja että se noudattaa mainitun järjestelmän numerojärjestystä. Samassa säännöksessä säädetään, että sopimuspuoli sitoutuu myös siihen, että se soveltaa harmonoidun järjestelmän yleisiä tulkintasääntöjä sekä kaikkia osa-, ryhmä- ja alanimikehuomautuksia, ja siihen, ettei se muuta osien, ryhmien nimikkeiden tai alanimikkeiden soveltamisalaa.

11 Tulliyhteistyöneuvosto, josta on tullut Maailman tullijärjestö ja joka perustettiin mainitun neuvoston perustamista koskevalla kansainvälisellä yleissopimuksella, joka allekirjoitettiin Brysselissä 15.12.1950, hyväksyy harmonoidusta järjestelmästä tehdyn yleissopimuksen 8 artiklassa määrätyin edellytyksin selitykset ja tariffointisuositukset, jotka on antanut harmonoidun järjestelmän komitea.

12 Komission selittävässä huomautuksessa, joka koskee yhdistetyn nimikkeistön alanimikettä 1905 90 20, viitataan ”HS-selitysten nimikkeen 1905 B kohtaan”.

13 Harmonoidun järjestelmän selityksessä, joka koskee nimikettä 1905, mainitaan seuraavaa:

”– –

A) Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota.

– –

B) Ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet.

Tähän nimikkeeseen luokitellaan tietyt jauho- tai tärkkelystaikinasta valmistetut tuotteet, jotka ovat enimmäkseen kypsennettyjä, yleensä levyinä ja tarkoitettu erilaisiin käyttötarkoituksiin.

– –

Tähän kuuluvat myös ’riisipaperit’ (’rice paper’), jotka ovat kuivatusta tai paistetusta jauho- tai tärkkelystaikinasta tehtyjä ohuita lehtisiä, tiettyjen leipomatuotteiden tai makeisten ja erityisesti nougatmakeisten päällystämiseen käytettyjä. – –”

Säännöstö, joka koskee tuontitullien jättämistä kirjaamatta tileihin jälkikäteen ja tuontitullien peruuttamista

– Tuontitullien jättäminen kirjaamatta tileihin jälkikäteen

14 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi), 220 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. – – tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen, jos:

– –

b) lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita;

– –”

15 Tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.7.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1677/98 (EYVL L 212, s. 18; jäljempänä soveltamisasetus), 869 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tulliviranomaiset voivat itse päättää olla kirjaamatta tileihin jälkikäteen tulleja, joita ei ole kannettu, jos:

– –

b) tulliviranomaiset pitävät [tulli]koodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä täyttyneinä ja jos toimijalta saman erehdyksen vuoksi kantamatta jäänyt määrä, joka voi tapauksen mukaan koskea useita tuonti- tai vientitoimintoja, on pienempi kuin 50 000 [euroa];

– –”

16 Soveltamisasetuksen 871 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jos tulliviranomaiset 869 artiklassa säädettyjä tapauksia lukuun ottamatta joko pitävät koodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan edellytyksiä täyttyneinä tai ovat epävarmoja siitä, koskevatko tämän säännöksen perusteet kyseistä tapausta, niiden on lähetettävä tapaus komissiolle ratkaistavaksi 872–876 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissiolle lähetettyjen asiakirjojen on sisällettävä kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen täydelliseksi tutkimiseksi tarvittavat tiedot. Niiden on sisällettävä lisäksi sen henkilön allekirjoittama selvitys, jota komissiolle ratkaistavaksi annettava tapaus koskee, kyseisessä selvityksessä on vahvistettava, että asianomainen henkilö on voinut tutustua asiakirjoihin, ja siitä on käytävä ilmi, joko että tällä ei ole mitään lisättävää tai kaikki tämän tärkeiksi katsomat seikat, jotka on lisättävä asiakirjoihin.

Komissio ilmoittaa välittömästi kyseiselle jäsenvaltiolle asiakirjojen vastaanottamisesta.

Komissio voi pyytää lisätietoja, jos jäsenvaltion toimittamat tiedot osoittautuvat komissiolle riittämättömiksi ratkaisun tekemiseen sille käsiteltäväksi annetussa asiassa tietoisena kaikista siihen vaikuttavista seikoista.”

17 Soveltamisasetuksen 873 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kyseistä tapausta komiteassa tutkimaan kokoontuneista kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuvaa asiantuntijaryhmää kuultuaan komissio tekee päätöksen, jolla vahvistetaan joko, että kyseiset tullit voidaan tutkitussa tilanteessa jättää jälkikäteen tileihin kirjaamatta tai että ne on kirjattava tileihin jälkikäteen.”

– Tuontitullien palauttaminen

18 Tullikoodeksin 239 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa muissa kuin 236, 237 ja 238 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa, jotka:

– määritetään komiteamenettelyä noudattaen,

– johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Tilanteet, joissa tätä säännöstä voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään komiteamenettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja.

2. Tullit on palautettava tai peruutettava 1 kohdassa tarkoitetuista syistä hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle – –”

19 Soveltamisasetuksen 905 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos koodeksin 239 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyä palautus- tai peruutushakemusta käsittelevä päätöksen tekevä tulliviranomainen ei voi 899 artiklan perusteella tehdä päätöstä ja jos hakemukseen on liitetty todisteita erityistilanteesta, joka johtuu muista kuin asianomaisen vilpillistä menettelyä tai ilmeistä välinpitämättömyyttä osoittavista olosuhteista, jäsenvaltion, johon mainittu viranomainen kuuluu, on lähetettävä tapaus komissiolle ratkaistavaksi 906–909 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kyseinen päätöksen tekevä tulliviranomainen voi kuitenkin itse päättää tullien palautuksesta tai peruutuksesta, kun se pitää koodeksin 239 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä täyttyneinä eikä sillä ole asiasta epäilystä, ja jos kyseinen määrä, joka koskee yhtä toimijaa yhden tai useamman tuonti- tai vientitapahtuman osalta mutta saman erityistilanteen johdosta, on pienempi kuin 50 000 [euroa].

’Asianomaisella henkilöllä’ tarkoitetaan samaa kuin 899 artiklassa.

Kaikissa muissa tapauksissa päätöksen tekevän tulliviranomaisen on hylättävä hakemus.

2. Komissiolle lähetettävien asiakirjojen on sisällettävä kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen täydelliseksi tutkimiseksi tarvittavat tiedot. Niiden on sisällettävä muun muassa palautuksen tai peruutuksen hakijan allekirjoittama selvitys, jossa vahvistetaan, että tämä on voinut tutustua asiakirjoihin, ja josta ilmenee, joko että tällä ei ole mitään lisättävää tai kaikki tämän tärkeiksi katsomat seikat, jotka on lisättävä asiakirjoihin.

Komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle välittömästi asiakirjojen vastaanottamisesta.

Komissio voi pyytää lisätietoja, jos jäsenvaltion toimittamat tiedot osoittautuvat riittämättömiksi siihen, että komissio voisi ratkaista käsiteltävänään olevan asian tietoisena kaikista siihen vaikuttavista seikoista.

– –”

20 Soveltamisasetuksen 907 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tapausta komiteassa tutkimaan kokoontuneista kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuvaa asiantuntijaryhmää kuultuaan komissio tekee päätöksen, jolla vahvistetaan joko se, että tutkittu erityistilanne oikeuttaa palautuksen tai peruutuksen myöntämiseen tai ettei se oikeuta siihen.”

Kansallinen lainsäädäntö

21 Alankomaiden yleisen hallintolain (Algemene Wet Bestuursrecht) 8:72 §:n 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Mikäli tuomioistuin katsoo kanteen perustelluksi, se voi määrätä, että hallintoviranomaisen on tehtävä uusi päätös tai toteutettava jokin muu toimenpide ottaen huomioon tuomioistuimen päätöksen, tai se voi määrätä, että tuomioistuimen päätös korvaa kumotun päätöksen tai päätöksen kumotun osan.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

22 H & S hollantilainen tuotanto- ja myyntiyritys, joka toimittaa itämaisia elintarvikkeita muun muassa ravintoloille. Tässä tarkoituksessa se on tuonut Vietnamista peräisin olevaa riisipaperia jo useiden vuosien ajan.

23 H & S toi kyseistä tuotetta jo vuonna 1996 yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99 kuuluvana tavarana. Alankomaiden tulliviranomaiset (jäljempänä tulliviranomaiset) hyväksyivät useaan otteeseen tämän tariffiluokituksen, myös suoritettuaan tarkastuksia ja kokeita tuoduista lasteista otetuista näytteistä.

24 Komissio antoi 27.6.1997 luokitteluasetuksen, jossa säädetään, että kyseessä olevat tuotteet kuuluvat itse asiassa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20. Tämä asetus julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 28.6.1997, ja se tuli voimaan 19.7.1997.

25 H & S toi kuitenkin riisipaperia edelleen yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99 luokiteltuna tavarana. Myös tulliviranomaiset hyväksyivät edelleen H & S:n ilmoitukset, viimeksi 14.7.1997 ja 16.3.1998. Ne huomasivat 16.3.1998 tehneensä virheellisen luokittelun ja ilmoittivat kyseiselle yhtiölle, että kyseinen tavara kuului

luokitteluasetuksessa säädettyyn nimikkeeseen eli yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20. Tämän jälkeen H & S ilmoitti elintarvikkeensa viimeksi mainittuun alanimikkeeseen.

26 Tulliviranomaiset ilmoittivat H & S:lle vuonna 2000, että ne tuontitullit, jotka olisi pitänyt maksaa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 1905 90 20 nojalla, on kannettava jälkitullauksin ajalta 25.11.1997–2.2.1998.

27 H & S haki täten mainittujen tuontitullien peruuttamista. Komissio, jolle soveltamisasetuksen 905 artiklassa tarkoitettu hakemus esitettiin 19.9.2002, teki 17.6.2004 päätöksen REM 19/2002 (jäljempänä 17.6.2004 tehty päätös), jossa se totesi, ettei tuontitullien peruuttaminen tässä tapauksessa ollut perusteltua. H & S riitautti kyseisen päätöksen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 23.9.2004 nostamallaan kumoamiskanteella. H & S on hakenut muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Trading Food vastaan komissio, 30.11.2006 antamaan tuomioon, jolla mainittu kanne hylättiin. Valitus on rekisteröity yhteisöjen tuomioistuimessa asianumerolla C-38/07 P.

28 Tulliviranomaiset lähettivät 22.11.2000 H & S:lle 645 399,50 Alankomaiden guldenin (NLG) (292 869,52 euron) suuruisen maksuunpanopäätöksen. H & S:n tekemän oikaisuvaatimuksen johdosta tarkastaja piti voimassa aiemmat maksuvaatimukset lukuun ottamatta 13 650,30 NLG:n suuruista vaadetta yhden tulli-ilmoituksen mitätöimisen johdosta.

29 H & S nosti 29.3.2001 kanteen Tariefcommissiessa, joka on oikeudenkäynnin kuluessa sulautettu Gerechtshof te Amsterdamiin. Viimeksi mainittu totesi 7.12.2004, että kanne on perusteltu, ja kumosi tarkastajan päätöksen sekä maksupäätökset. Kyseinen tuomioistuin tosin vahvisti, että riisilevyt kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20. Yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 1901 90 99 virheellinen soveltaminen johtui kuitenkin tulliviranomaisten virheestä, jota H & S ei voinut

kohtuudella havaita ja jonka johdosta näin vältettyjä tuontitulleja ei tarvitse kantaa jälkikäteen tullikoodeksin 220 artiklan nojalla.

30 Staatssecretaris van Financiën teki tämän jälkeen ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen kassaatiovalituksen, jossa se riitautti Gerechtshof te Amsterdamin tulkinnan tullikoodeksin 220 artiklasta, kun taas H & S teki vastavalituksen sen vahvistamiseksi, että sen tuotteet kuuluvat itse asiassa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99.

31 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että on riidatonta, että maahantuodut tuotteet on valmistettu riisijauhosta, vedestä ja suolasta, jotka sekoitetaan ja vaivataan, jonka jälkeen ne litistetään ja kuivataan. Tuotteita ei ole tarkoitettu kulutettavaksi ennen lämpökäsittelyä.

32 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa vastavalituksesta, että harmonoidun järjestelmän selitysten mukaan yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 1905 kuvaa ennemminkin se, että se koskee ohuita tuotteita, kuin se, että se koskee kypsennettyjä tuotteita.

33 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on kuitenkin mahdollista todeta myös, että yhdistetyn nimikkeistön nimikkeet 1901 ja 1905 eroavat toisistaan siinä, että ensimmäinen koskee kypsentämättömiä ja jälkimmäinen kypsennettyjä elintarvikkeita.

34 Koska luokitteluasetuksessa riisipaperi luokitellaan varauksetta yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 1905, Hoge Raad der Nederlanden katsoo, että on syytä esittää yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymys asetuksen pätevyydestä.

35 Kyseinen tuomioistuin toteaa päävalituksesta, että Gerechtshof te Amsterdam totesi 7.12.2004 antamassaan tuomiossa, että tulliviranomaisten virheen havaittavuuteen liittyvät kolme edellytystä, jotka ovat välttämättömiä tullikoodeksin 220 artiklan soveltamiseksi, täyttyivät, vaikka komissio oli siis 17.6.2004 todennut, että kyseiset edellytykset eivät täyttyneet toimijan huolellisuuden arvioinnin osalta tullikoodeksin 239 artiklan soveltamiseksi, minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti edellä mainitussa asiassa Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods vastaan komissio antamassaan tuomiossa, jolla se hylkäsi H & S:n 17.6.2004 tehdystä päätöksestä nostaman kanteen.

36 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan kysymys on siitä, mitä päätöstä kansallisen tulliviranomaisen on noudatettava, kun komissio ja kansallinen tuomioistuin omaksuvat kaksi täysin vastakkaista näkemystä edellä mainittujen edellytysten arvioinnista. Tarkemmin sanottuna kyse on siitä, mikä on kansallisen tuomioistuimen toimivallan suhde komission toimivaltaan kyseisten edellytysten soveltamisessa.

37 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa, että vaikka tulliviranomaiset katsovat, että tullikoodeksissa säädetyt edellytykset voivat täyttyä, niiden on lähetettävä tapaus ratkaistavaksi komissiolle, joka päättää, onko tuontitullien kantaminen jälkitullauksin tarpeellista (tullikoodeksin 220 artikla) vai onko niiden peruttaminen perusteltua (tullikoodeksin 239 artikla). Yhteisön oikeuden yhdenmukainen soveltaminen varmistetaan tällä tavoin.

38 Tilanne on kuitenkin toinen silloin, kun tulliviranomaiset katsovat, että tullikoodeksin 220 artiklan soveltamisen edellytykset eivät täyty. Tässä tapauksessa ne eivät lähetä tapausta komission ratkaistavaksi, ja jos asianosainen nostaa kanteen tulliviranomaisten päätöksestä, kansallisen tuomioistuimen on arvioitava, täyttyvätkö edellytykset tuontitullien jälkikannosta vapautumiselle. Yhteisön oikeuden yhdenmukainen soveltaminen voidaan tuolloin varmistaa ennakkoratkaisumenettelyllä. Jos kansallisen tuomioistuimen tekemään päätökseen voidaan hakea muutosta, viimeksi mainitulla ei kuitenkaan ole velvollisuutta lykätä asian käsittelyä ja esittää ennakkoratkaisukysymystä.

39 Hoge Raad der Nederlanden on näin ollen päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Kuuluvatko [luokitteluasetuksen] liitteessä kuvatut levyt yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 1905, jos on kysymys levyistä, jotka on valmistettu riisijauhosta, suolasta ja vedestä ja jotka on kuivattu mutta ei lämpökäsitelty?

2) Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, onko [luokitteluasetus] pätevä?

3) Onko [soveltamisasetuksen] 871 artiklaa tulkittava siten, että jos asetuksen 871 artiklan 1 kohdan mukaan tulliviranomaisen on lähetettävä tapaus komission ratkaistavaksi, ennen kuin voidaan päättää jättää kirjaamatta tullit jälkikäteen tileihin kyseisessä tapauksessa, kansallisella tuomioistuimella, joka tarkastelee tullivelallisen nostamaa kannetta, joka koskee tulliviranomaisten päätöstä kirjata

tulleja jälkikäteen tileihin, ei ole toimivaltaa kumota jälkikäteen tapahtuvaa tileihin kirjaamista sen toteamuksensa perusteella, että [tullikoodeksin] 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset, jotka koskevat tullien (pakollista) jälkikäteen tileihin kirjaamisesta luopumista, ovat täyttyneet, kun komissio ei tue tätä toteamusta?

4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan siten, että tullien jälkikantoa koskevan päätösvallan antaminen komissiolle ei rajoita kansallisen tuomioistuimen, jonka tehtävänä on arvioida tullien jälkikantoa koskevaa kannetta, toimivaltaa, sisältyykö yhteisön oikeuteen muu mahdollisuus, jolla varmistetaan yhteisön oikeuden yhdenmukainen soveltaminen, jos komission ja kansallisen tuomioistuimen arviot edellytyksistä, joita käytetään yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan yhteydessä ratkaistaessa, voiko tullivelallinen havaita tulliviranomaisten erehdyksen, eroavat toisistaan konkreettisessa tapauksessa?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen ja toinen kysymys

40 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kahdella ensimmäisellä kysymyksellään, joita on syytä tarkastella yhdessä, kuuluvatko levyt, jotka on valmistettu riisijauhosta, suolasta ja vedestä ja jotka on kuivattu mutta ei lämpökäsitelty, yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20, ja mahdollisesti, onko luokitteluasetus pätevä.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

41 H & S katsoo, että yhdistetyn nimikkeistön nimike 1905 koskee vain kypsennettyjä tuotteita, jotka on tarkoitettu suoraan kulutettavaksi, kuten yhteisöjen tuomioistuin esitti asiassa C-12/94, Uelzena Milchwerke, 11.8.1995 antamansa tuomion (Kok. 1995, s. I-2397) 12 kohdassa. Näin ollen luokitteluasetus on julistettava pätemättömäksi.

42 Alankomaiden, Kreikan ja Italian hallitukset sekä komissio ovat sitä mieltä, että yhdistetyn nimikkeistön nimike 1905 ei koske erityisesti kypsennettyjä tai välittömästi kulutettavaksi tarkoitettuja tuotteita ja että riisilevyjen luokittelu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 ei ole yhdistetyn nimikkeistön vastainen. Ne katsovat siten, että luokitteluasetus on pätevä.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

43 Aluksi on muistutettava, että tavaroiden tariffiluokittelun ratkaisevana luokitteluperusteena on yleensä oltava tavaroiden objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet, sellaisina kuin ne on määritelty tariffinimikkeen tekstissä sekä sen jaksojen tai ryhmien huomautuksissa (asia C-142/06, Olicom, tuomio 18.7.2007, Kok. 2007, s. I-6675, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Yhteisen tullitariffin ryhmiä edeltävät huomautukset ja harmonoidun järjestelmän selitykset ovat tältä osin tärkeitä keinoja yhteisen tullitariffin yhtenäisen tulkinnan varmistamiseksi, ja niitä voidaan pitää sellaisenaan pätevinä tulkintakeinoina (em. asia Olicom, tuomion 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 On totta, kuten pääasian valittajan vastapuoli väittää, että toisin kuin tietyissä muissa kieliversioissa, yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 1905 hollanninkielisessä tekstissä ei nimenomaisesti viitata jauho- tai tärkkelystaikinasta valmistettuihin levyihin ja niiden kaltaisiin tuotteisiin, joiden on oltava ”kuivattuja”. Tässä kieliversiossa viitataan nimittäin ainoastaan levyinä oleviin tuotteisiin.

46 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön asetusten yhdenmukaisen tulkinnan välttämättömyyden vuoksi säännöksen tekstiä ei voida kuitenkaan tarkastella epäselvissä tapauksissa muista erillisinä, vaan sitä on tulkittava ja sovellettava muilla virallisilla kielillä laadittujen kieliversioiden valossa (asia C-48/98, Söhl & Söhlke, tuomio 11.11.1999, Kok. 1999, s. I-7877, 46 kohta).

47 Yhdistetyn nimikkeistön nimikkeestä 1901, johon H & S vetoaa, on todettava, että kuten sen sanamuodosta nimenomaisesti käy ilmi, se koskee ainoastaan hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehtyjä elintarvikevalmisteita, jotka eivät kuulu muualle yhdistetyssä nimikkeistössä. Tämä nimike on luonteeltaan toissijainen, eivätkä siihen siten voi kuulua tuotteet, joiden kuvaus vastaa yhdistetyn nimikkeistön kyseisen ryhmän muita nimikkeitä. Yhdistetyn nimikkeistön alanimike 1901 90 99, johon pääasiassa kyseessä olevat tuotteet ilmoitettiin kuuluviksi, koskee lisäksi ”muita” tuotteita eli niitä, joita ei voida luokitella mainitun toissijaisen nimikkeen 1901 muihin alanimikkeisiin.

48 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 43 ja 44 kohdassa, viittaus riisipaperiin (”rice paper”) tai ”kuivattuihin” tuotteisiin esiintyy kuitenkin nimenomaisesti yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 1905 90 20 useiden eri kieliversioiden tekstissä.

49 Sen lisäksi, toisin kuin H & S yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään kirjallisissa huomautuksissa väittää, missään kieliversiossa ei viitata edellytykseen, jonka mukaan kyseiseen alanimikkeeseen kuuluvien tuotteiden on oltava ehdottomasti kypsennettyjä. Ainoa viittaus yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 1905, ja tarkemmin sanottuna alanimikkeeseen 1905 90 20, kuuluvien tuotteiden olomuotoon koskee sitä, että tuotteiden on oltava ”kuivattuja”.

50 Viimeksi mainittua alanimikettä koskevassa komission selittävässä huomautuksessa viitataan ”HS-selitysten nimikkeen 1905 B kohtaan”. Kuten Alankomaiden hallitus on korostanut, näissä selityksissä viitataan kuitenkin tiettyihin jauhosta tai tärkkelyksestä valmistettuihin tuotteisiin, jotka ovat enimmäkseen kypsennettyjä, yleensä levyinä ja tarkoitettu erilaisiin käyttötarkoituksiin. Komission selittävän huomautuksen ja harmonoidun järjestelmän selitysten mukaan se, että tuote on kypsennetty, ei ole täten välttämätön tunnusmerkki tavaran luokittelemiseksi yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20.

51 Lopuksi edellä mainitussa asiassa Uelzena Milchwerke annetun tuomion 12 kohdasta ei voida päätellä, että yhteisöjen tuomioistuin tarkoitti rajata yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 1905 soveltamisen ainoastaan ”kypsennettyihin” tuotteisiin. Kyseisessä 12 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin tosin totesi, että luokittelu nimikkeeseen 1905 ”ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet – –” tai alanimikkeeseen 1905 30 ”makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits); vohvelit ja vohvelikeksit” edellytti, että kyseessä oleva tuote oli kypsennetty ainakin kerran. On kuitenkin todettava, että tämä arviointi koskee vain ensimmäistä tuoteluokkaa niistä tuoteluokista, jotka esiintyvät nimikkeen 1905 tekstissä, eli sitä luokkaa ”ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota”, jota nimikettä 1905 koskevan harmonoidun järjestelmän selityksen A kohta koskee.

52 Edellä lausutun perusteella on todettava, että elintarvikevalmisteiden, jotka ovat kuivattuina, läpinäkyvinä, erikokoisina levyinä ja jotka on valmistettu riisijauhosta, suolasta ja vedestä, luokittelu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 on kyseisen alanimikkeen sanamuodon mukainen.

53 Kahteen ensimmäiseen kysymykseen on siten vastattava, että

– levyt, jotka on valmistettu riisijauhosta, suolasta ja vedestä ja jotka on kuivattu mutta ei lämpökäsitelty, kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20

– esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole tuonut esiin seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa luokitteluasetuksen pätevyyteen.

Kolmas ja neljäs kysymys

54 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmannella ja neljännellä ennakkoratkaisukysymyksellään, joita on syytä tarkastella yhdessä, onko kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltävänä on kanne tiettyyn yksittäistapaukseen liittyvien tuontitullien maksupäätöksestä, velvollinen noudattamaan komission päätöstä, jossa komissio on tässä yksittäistapauksessa jo ottanut kantaa tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan soveltamisedellytyksiin, kun kansallinen tuomioistuin arvioi samaa tapausta tullikoodeksin 220 artiklan kannalta.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

55 H & S on sitä mieltä, että kansallinen tuomioistuin ei voi olla velvollinen noudattamaan komission päätöstä, jolla yksittäistapaus on ratkaistu tullikoodeksin 239 artiklan kannalta, kun se ratkaisee, sovelletaanko kyseisen koodeksin 220 artiklassa säädettyjä edellytyksiä samaan tapaukseen, koska yhteisön oikeuden yhdenmukainen soveltaminen taataan ennakkoratkaisupyyntömenettelyllä.

56 Alankomaiden, Kreikan ja Italian hallitukset sekä komissio katsovat, että viimeksi mainitun kaltainen päätös velvoittaa kansallista tuomioistuinta, ja jos se haluaa sivuuttaa päätöksen, sen on joko lykättävä asian käsittelyä siihen saakka, kunnes yhteisöjen tuomioistuimet, joiden käsiteltävänä on kumoamiskanne mainitusta päätöksestä, ovat antaneet lopullisen tuomion asiassa, tai esitettävä yhteisöjen tuomioistuimelle pätevyyden arviointia koskeva ennakkoratkaisupyyntö.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

57 Aluksi on todettava, että tullikoodeksin 220 ja 239 artiklalla on sama tavoite eli tuonti- ja vientitullien jälkikäteen maksamisen rajoittaminen tapaukseen, jossa jälkikäteen maksaminen on perusteltua ja yhteensopivaa luottamuksensuojan periaatteen kaltaisen perusperiaatteen kanssa (ks. asia C-250/91, Hewlett Packard France, tuomio 1.4.1993, Kok. 1993, s. I-1819, 46 kohta sekä em. asia Söhl & Söhlke, tuomion 54 kohta).

58 Tästä seuraa, että mainittujen artiklojen soveltamiselle asetettuja edellytyksiä, eli erityisesti tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan osalta asianomaisen henkilön ilmeisen laiminlyönnin puuttumista ja kyseisen koodeksin 220 artiklan osalta tulliviranomaisten sellaisen virheen puuttumista, jonka verovelvollinen olisi kohtuudella voinut havaita, on tulkittava samalla tavoin (ks. vastaavasti em. asia Söhl & Söhlke, tuomion 54 kohta).

59 Näin ollen sen arvioimiseksi, onko toimija syyllistynyt tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuun ”ilmeiseen laiminlyöntiin”, on yhteisöjen tuomioistuimen aiemman oikeuskäytännön mukaisesti syytä soveltaa

analogisesti tullikoodeksin 220 artiklan yhteydessä käytettyjä arviointiperusteita sen toteamiseksi, onko tulliviranomaisen virhe sellainen, että taloudellinen toimija pystyy sen havaitsemaan (ks. em. asia Söhl & Söhlke, tuomion 55 ja 56 kohta sekä asia C-156/00, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.3.2003, Kok. 2003, s. I-2527, 92 kohta).

60 Soveltamisasetuksen 871 ja 905 artiklassa säädetyissä menettelyissä, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 869 ja 899 artiklassa säädettyjä tilanteita tulliviranomaisten tai jäsenvaltion, johon ne kuuluvat, on lähetettävä tapaus komission ratkaistavaksi, kun kyseiset tulliviranomaiset katsovat, että tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sekä 239 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jotta komissio voi vahvistaa, täyttyvätkö mainitut edellytykset todella.

61 Tältä osin yhteisön lainsäätäjä on tarkoittanut antaa komission arvioitavaksi tiettyjä asetuksessa säädettyjä erityistilanteita lukuun ottamatta ne tilanteet, joissa on syytä luopua tavallisesti maksettavasta talousarvioon kuuluvasta tulosta, minkä taustalla on se, että tuotteiden tuonnissa yhteisön alueelle kannettavat tullit ovat Euroopan yhteisöjen talousarvion omia varoja. Tällainen toteamus on vahvistettu soveltamisasetuksen 875 artiklassa ja 908 artiklan 3 kohdassa komissiolle myönnetyillä toimivaltuuksilla; näiden säännösten mukaan komissio voi määrittelemillään edellytyksillä valtuuttaa yhden tai useamman jäsenvaltion jättämään tuontitullit kirjaamatta jälkikäteen, palauttamaan ne tai peruuttamaan ne tapauksissa, joiden tosiseikat ja oikeudelliset seikat vastaavat niitä, jotka komissio on jo aiemmissa päätöksissään tutkinut.

62 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, sillä, että tullien jälkikantoa koskeva päätösvalta on annettu komissiolle, pyritään takaamaan yhteisön oikeuden yhdenmukainen soveltaminen. Tämän tavoitteen toteutuminen vaarantuu siinä tapauksessa, että jälkikannosta luopumista koskevaan hakemukseen suostutaan, koska arviointi, jolla jäsenvaltio voi perustella myönteistä päätöstä, saattaa käytännössä välttyä valvonnalta, jolla voidaan taata yhteisön lainsäädännössä asetettujen edellytysten yhdenmukainen

soveltaminen, koska tätä arviointia ei todennäköisesti koskaan kanneteitse riitauteta. Näin ei sitä vastoin ole silloin, kun kansalliset viranomaiset ryhtyvät jälkikantoon, riippumatta kyseessä olevasta määrästä, koska tällaisessa tapauksessa henkilöllä, jota asia koskee, on aina mahdollisuus riitauttaa tällainen päätös kansallisessa tuomioistuimessa (asia C-419/04, Conseil général de la Vienne, tuomio 22.6.2006, Kok. 2006, s. I-5645, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Tällaisessa tilanteessa kansallisen tuomioistuimen on arvioitava, ottaen huomioon käsiteltävänä olevan asian olosuhteet, täyttyvätkö edellytykset, ja yhteisöjen tuomioistuin voi taata yhteisön oikeuden yhdenmukaisuuden ennakkoratkaisupyyntömenettelyssä (ks. vastaavasti asia C-64/89, Deutsche Fernsprecher, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2535, 13 kohta ja em. asia Conseil général de la Vienne, tuomion 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

64 Silloin, kun jäsenvaltio on lähettänyt komission ratkaistavaksi hakemuksen tuontitullien peruuttamisesta tullikoodeksin 239 artiklan nojalla ja kun komissio on jo tehnyt päätöksen, joka sisältää tuontitoimenpiteiden oikeudellisten seikkojen tai tosiseikkojen arvioinnin yksittäistapauksessa, tällaiset arvioinnit velvoittavat kuitenkin EY 249 artiklan mukaisesti kaikkia sen jäsenvaltion toimielimiä, joille päätös on osoitettu, mukaan luettuina tuomioistuimet, joiden on arvioitava samaa tapausta tullikoodeksin 220 artiklan nojalla (ks. vastaavasti asia C-413/96, Sportgoods, tuomio 24.9.1998, Kok. 1998, s. I-5285, 41 kohta).

65 Näin ollen vaatimus yhteisön oikeuden yhdenmukaisesta soveltamisesta edellyttää toimijan samojen tuontitoimenpiteiden osalta, että komission päätöstä, jossa on otettu kantaa toimijan syyllistymisestä ”ilmeiseen laiminlyöntiin”, ei voida tehdä tehottomaksi kansallisen tuomioistuimen myöhemmällä päätöksellä, jossa otetaan kantaa siihen, onko kansallisten tulliviranomaisten tekemä virhe ollut toimijan ”havaittavissa”.

66 Kun kansallinen tuomioistuin, kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa Gerechtshof te Amsterdam, jonka käsiteltävänä on kanne tuontitullien maksuunpanopäätöksestä, saa tietää siinä vireillä olevan oikeudenkäynnin aikana komissiossa tullikoodeksin 220 tai 239 artiklan nojalla käsiteltävänä olevasta asiasta, sen on täten vältettävä sellaisten päätösten tekemistä, jotka saattavat olla ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, jonka komissio on aikonut tehdä mainittujen artiklojen soveltamisesta (ks. analogisesti asia C-234/89, Delimitis, tuomio 28.2.1991, Kok. 1991, s. I-935, Kok. Ep. XI, s. I-77, 47 kohta ja asia C-344/98, Masterfoods ja HB, tuomio 14.12.2000, Kok. 2000, s. I-11369, 51 kohta). Tämä merkitsee, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, joka ei voi asettaa omaa arviointiaan komission arvioinnin tilalle, voi lykätä asian ratkaisua odottaakseen komission päätöstä (ks. vastaavasti asia C-61/98, De Haan, tuomio 7.9.1999, Kok. 1999, s. I-5003, 48 kohta).

67 Joka tapauksessa, kuten yhteisöjen tuomioistuin on EY 81 ja EY 82 artiklaan liittyvien menettelyjen yhteydessä muistuttanut, silloin, kun kansallinen tuomioistuin ei ole varma yhteisön toimielimen toimen pätevyydestä tai tulkinnasta, se voi tai sen täytyy esittää yhteisöjen tuomioistuimelle EY 234 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaisesti ennakkoratkaisukysymys (ks. em. asia Masterfoods ja HB, tuomion 54 kohta).

68 Jos maahantuoja on nostanut EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyssä määräajassa kumoamiskanteen komission päätöksestä, jossa on otettu kantaa tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettuun tullien peruuttamishakemukseen, kuten pääasiassa on tehty, kansallisen tuomioistuimen on harkittava, onko sen lykättävä asian käsittelyä, kunnes tästä kumoamiskanteesta on annettu lopullinen ratkaisu, vai onko sen itse esitettävä yhteisöjen tuomioistuimelle pätevyyden arviointia koskeva ennakkoratkaisukysymys (ks. analogisesti em. asia Masterfoods ja HB, tuomion 55 kohta).

69 Sen sijaan silloin, kun komissio tekee ratkaisun tietyssä yksittäistapauksessa tullikoodeksin 239 artiklan nojalla, kansallisen tuomioistuimen aikaisemmin tekemä sellainen päätös ei voi sitoa komissiota, jossa on otettu kantaa tullikoodeksin 220 artiklan edellytysten soveltamiseen samassa tapauksessa (ks. analogisesti em. asia Masterfoods ja HB, tuomion 48 kohta).

70 Edellä esitetyn perusteella kolmanteen ja neljänteen kysymykseen on vastattava, että

– silloin, kun jäsenvaltio on lähettänyt komission ratkaistavaksi hakemuksen tuontitullien peruuttamisesta tullikoodeksin 239 artiklan nojalla ja kun komissio on jo tehnyt päätöksen, joka sisältää tuontitoimenpiteiden oikeudellisten seikkojen tai tosiseikkojen arvioinnin yksittäistapauksessa, tällaiset arvioinnit velvoittavat EY 249 artiklan mukaisesti kaikkia sen jäsenvaltion toimielimiä, joille päätös on osoitettu, mukaan luettuina tuomioistuimet, joiden on arvioitava samaa tapausta tullikoodeksin 220 artiklan nojalla

– jos maahantuoja on nostanut EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyssä määräajassa kumoamiskanteen komission päätöksestä, jossa on otettu kantaa tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettuun tullien peruuttamishakemukseen, kansallisen tuomioistuimen on harkittava, onko sen lykättävä asian käsittelyä, kunnes tästä kumoamiskanteesta on annettu lopullinen ratkaisu, vai onko sen itse esitettävä yhteisöjen tuomioistuimelle pätevyyden arviointia koskeva ennakkoratkaisukysymys.

Oikeudenkäyntikulut

71 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Levyt, jotka on valmistettu riisijauhosta, suolasta ja vedestä ja jotka on kuivattu mutta ei lämpökäsitelty, kuuluvat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o

2658/87 liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna 13.8.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1624/97, sisältyvän yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20.

2) **Esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole tuonut esiin seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 27.6.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1196/97 pätevyyteen.**

3) **Silloin, kun jäsenvaltio on lähettänyt Euroopan yhteisöjen komission ratkaistavaksi hakemuksen tuontitullien peruuttamisesta yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 239 artiklan nojalla ja kun komissio on jo tehnyt päätöksen, joka sisältää tuontitoimenpiteiden oikeudellisten seikkojen tai tosiseikkojen arvioinnin yksittäistapauksessa, tällaiset arvioinnit velvoittavat EY 249 artiklan mukaisesti kaikkia sen jäsenvaltion toimielimiä, joille päätös on osoitettu, mukaan luettuina tuomioistuimet, joiden on arvioitava samaa tapausta mainitun asetuksen 220 artiklan nojalla.**

Jos maahantuoja on nostanut EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyssä määräajassa kumoamiskanteen Euroopan yhteisöjen komission päätöksestä, jossa on otettu kantaa mainitun asetuksen 239 artiklassa tarkoitettuun tullien peruuttamishakemukseen, kansallisen tuomioistuimen on harkittava, onko sen lykättävä asian käsittelyä, kunnes tästä kumoamiskanteesta on annettu lopullinen ratkaisu, vai onko sen itse esitettävä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle pätevyyden arviointia koskeva ennakkoratkaisukysymys.

Allekirjoitukset